

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. április 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. július 12. napján kihirdetett Kb.I.13/2012/8. számú ítéletét **az I.r. és II.r. vádlottak** tekintetében **helybenhagyja.**

i n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. július 12. napján kihirdetett Kb.I.13/2012/8. számú ítéletével az I.r. és II.r. vádlottat az ellenük 1 - 1 rb. szolgálatban kötelességszegés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Egyben megállapította, hogy az eljárás során felmerült 5.100 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott terhére bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Az I.r. és II.r. vádlottak, valamint védőjük a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A katonai ügyész az ügyben előterjesztette fellebbezésének részletes, írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet változtassa meg, a vádlottak bűnösségét állapítsa meg. Velük szemben pénzbüntetést, és az I.r. vádlott esetében lefokozást, továbbá a II.r. vádlott tekintetében várározási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést szabjon ki. Álláspontja szerint a vádlottak a 62/2007, IRM rendelet (a rendőrségnek az elkövetés idején hatályos szolgálati szabályzata), 2.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést megszegték. Nem teljesítették az előjárói rendelkezéseket, amikor a helyszínen a nyílászárók állapotát nem ellenőrizték. A jelen ügyben - az objektum jellege miatt - csak a járműből kiszállva, az épületet körbejárva lehetett volna meggyőződni arról, hogy valós riasztás történt-e. Kifejtette továbbá a katonai ügyész azon álláspontját, hogy téved az elsőfokú bíróság, amikor szakszerűtlen rendőri intézkedés alapján automatikusan kizárja a büntetőjogi felelősséget, és csak fegyelmi felelősség megállapítását tartja elképzelhetőnek, mert számtalan bűncselekménynek a szakszerűtlen rendőri intézkedés képezi az alapját. Korábban, más eligazításokon már elhangzott, hogy riasztások esetén a nyílászárókat ellenőrizni kell, ezt szükségtelen minden szolgálati napon külön elmondani. A vádlottak szolgálati kötelmeit nem csupán az útirányterv, hanem a korábbi eligazításokon elhangzottak is kitöltik tartalommal. A vádlottak részéről szándékos

mulasztás történt, és végsősoron a szolgálati szabályzat hivatkozott rendelkezését szegték meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.926/2012/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg a vádlottak bűnösségét állapítsa meg 1 - 1 rb. a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntetében, és az I.r. vádlottal szemben pénzbüntetést, valamint lefokozást, míg a II.r. vádlottal szemben pénzbüntetést és várakozási idő meghosszabbítását szabjon ki, továbbá egyetemlegesen kötelezze őket a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az ügyészi fellebbezést, valamint a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás helyes, abból a vádlottak bűnösségére a következtetés levonható. Az I.r. és II.r. vádlottaknak a logika szabályai szerint, továbbá a korábbi eligazítások alapján a nyílászárókat ellenőrizni kellett volna. A szolgálati autóban ülve nem észlelhették a betörést, és a hátrahagyott tárgyakat. Amikor a helyszínen tartózkodtak még az elkövetők is a közelben voltak. Az indítványokat megismételte.

Az I.r. és II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Utalt arra, hogy az érintett rendőrkapitányságon kiegészítették a szolgálati utasítás szövegét egy olyan írásos résszel, ami meghatározza, hogy a riasztásra kiérkező rendőröknek hogyan kell az ellenőrzést elvégezni. Ez az utasítás azonban épp a jelen ügy hatására, csak 2013. január 10-től hatályos. Azt megelőzően ez egy szabályozatlan terület volt.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az ügyésznek a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a katonai tanács az elsőfokú tárgyalás során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállás megállapítása során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. és II.r. vádlott a tárgyaláson vallomást tettek, felelősségüket elismerték. Vallomásaikat alátámasztották a tárgyaláson kihallgatott rendőr, illetve további tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok. Az elsőfokú bíróság a tényállást így a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg. A katonai

tanács által rögzített tényállás megalapozott, mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az általa megállapított tényállás alapján az I.r. és II.r. vádlottakat az ellenük a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntette miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - bűncselekmény hiányában - felmentette. A másodfokú bíróság mindenben osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélete 6. és 7. oldalán kifejtett jogi álláspontját. Az elsőfokú bíróság az ítéletben helytállóan állapította meg, hogy a szolgálatban kötelességszegés elkövetési magatartásai közül a jelen bűncselekmény elkövetése szempontjából legfeljebb a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezések más módon súlyosan történő megszegése vizsgálendő. Helyesen rögzítette, hogy az adott napi gépkocsizó járőrszolgálatukat a vádlottak un. útirányterv alapján végezték, annak rendelkezéseit a szolgálatuk során nem szegték meg. Az útiránytervtől a tényállásban rögzített betörés kapcsán az ügyeletes küldése alapján tértek el, tehát jogszerűen tértek le a járőr útvonalról, és jelentek meg az érintett benzinkútnál. Ennyiben tehát a vonatkozó rendelkezések, tehát az un. útirányterv, valamint az előjárói rendelkezés, az ügyeletes utasítása alapján látták el a szolgálati feladataikat.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján helyesen döntött a katonai tanácsa akkor is, amikor nem fogadta el azt a katonai ügyészi álláspontot, hogy a vádlottak az eligazításokon elhangzott előjárói rendelkezéseket nem teljesítették, és ezzel valószínűsítették meg a bűncselekményt, mert korábban már elhangzott, hogy ilyen esetben a bűncselekmény lehetséges helyszínén a nyílászárókat közvetlenül ellenőrizni kell. A lefolytatott bizonyítás adatai alapján azonban éppen az volt megállapítható, hogy ilyen tartalmú eligazításra konkrét példát sem a rendőr tanúk, sem a vádlottak nem tudtak mondani. A jelen cselekménnyel kapcsolatban pedig kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy ilyen tartalmú eligazítás, vagy a küldést végző ügyeletes részéről ilyen tartalmú utasítás nem hangzott el. Helyesen állapította meg továbbá a bíróság azt is, hogy a szolgálat ellátására vonatkozó konkrét rendelkezés megszegésének hiányában a vádlottak magatartása bűncselekményként nem, legfeljebb un. szakszerűtlen rendőri intézkedésként értékelhető, ahogy azt a Legfelsőbb Bíróság több, például a BH.63/1997. számú eseti döntésében is kifejtette. Ez a magatartás fegyelmi felelősséget megalapozhat, azonban büntetőjogi felelősséget nem. Ezért a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése is törvényes - ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indoka alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2013. április 19.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2013. április 19.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnök

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő